

flære, at rent Land, det er det, jeg egentlig kalder for et Gode; det Landbruget kan fordre, er et absolut Forbud.

Indenrigsministeren (Singerlev):

Det Lovforslag, som foreligger her som vedtaget ved 3die Behandling i Folkethinget, anser jeg for at være aldeles utilfredsstillende, og det kan ikke forundre Nogen, som har fulgt Forhandlingerne. Jeg vilde have indtalt det strax ved Forhandlingens Begyndelse her; det var et rent Tilfælde, at jeg ikke blev den første Taler, og jeg anser det ikke for overflødigt, at det ogsaa siges fra denne Plads. Der er vistnok en almindelig Erkjendelse om, at det er paa Tide, at vi faae en Lovgivning i Stand paa det Omraade, som her foreligger. Det tror jeg er erkjendt fra de fleste Sider. Det maa beklages, at Lovforslaget først nu kommer her ind i Thinget. Det er mulig et noget sent Standpunkt, — det kan iøvrigt Ingen bedømme i dette Dieblit, — men det vilde i alt Fald være det Bedste, om Thinget nogenlunde hurtigt vilde tage Stilling til Lovforslaget; det haaber jeg ogsaa, at man vil. Det er blevet undergivet en lang Behandling, inden det kom herind. Det blev forelagt af Regjeringen allerede i Fjor, blev drøftet udførlig i et Udvalg i Folkethinget, som afgav sin Betænkning. Det er igjen i Klar forelagt og har gjenmegeaet en Forhandling i mange Dage, i mange Døgn kunde jeg næsten sige, og Forhandlingerne derom er jo vel bekjendt, den foreligger i alt Fald i Rigsdagsstænden, ligesom det jo ogsaa vil være bekjendt her, hvor stor en Bevægelse der om denne Sag har været ude i Landet. Jeg haaber, at man nogenlunde resolut vil tage sit Standpunkt til Lovforslaget her, og at dette ærede Thing vil medvirke til, at det bliver gjenmegeført i en anden og bedre Skikkelse end den, hvori det her foreligger. Jeg antager at kunne gaa ud fra, at selv de, som mene, at man skal gjøre det mindst Mulige — og det er det Standpunkt, som jeg tror er udtrykt i den Affattelse, som foreligger her paa Landstingets Bord — erkjende, at det er et Spørgsmaal, der er værd at tage op til Diskussion. Det tror jeg erkjendes fra alle Sider. Det vil ligeledes være bekjendt, at dette er det eneste økonomiske Omraade, hvor vi ere tæneangivende; vi have paa dette Punkt i England en Interesse, som skal og bør varetages. Det er ganske vist en Produktionsinteresse, og lige overfor den staar der en Forbrugsinteresse her i Landet, det miskjender jeg ingenlunde; men jeg tror at kunne hævde, at denne Produktionsinteresse

er af saa stor Interesse ikke blot for Landbruget, men for hele Landet, at der maa værnes om den, saafremt Landbrugere, Handelsmænd og Andre her og i England, som have Forstand derpaa, mene, at det kan være til Skade for os, hvis der ikke værnes derom. Jeg tvivler ikke om, at der er Forbrugsinteresse, men jeg tror, at man har sat den meget for høit op; jeg tror, at den kunde forenes med Lovforslaget, saaledes som man havde tænkt sig det gjenmegeført og ogsaa saaledes, som man har tænkt sig, at det kunde modificeres. Det kunne vi jo komme til nærmere Forhandling om. Jeg erkjender, at der i en vis Forstand er Noget, som kan kaldes Beskyttelse paa dette Lovforslag, men taget i en anden Betydning end den, man ellers forbinder med økonomisk Beskyttelse. Jeg tror, at Enhver, som er kyndig i den Materie, vil let se, at den høiere Prisavance er ikke det, man vil naae ved Hjælp af de Foranstaltninger, som i alt Fald Regjeringen har foreslaaet. Det er en Renommebeskyttelse, som der her er Tale om, ikke en Beskyttelse af den Art, som vi ellers ikke negte andre Næringsveie. Jeg skulde meget tage fejl, om ikke de Følt, som sidde i andre Næringsveie, i Industri og Haandværk, og som selv kræve en Toldbeskyttelse, som Landstinget har været villig til at hvide, om ikke de overfor Landbruget maatte kunne se, at ogsaa Landbrugets Lørb skal varetages, især naar man ikke fordrer det varetaget saaledes, at man forhøier Prisen for dem, men helst vil lade dem beholde et Produkt, som de sætte Pris paa. Jeg tror ogsaa, at Arbeidersamfundet, naar det ser upartist paa Spørgsmaalet, maa komme til Erkjendelse af, at det vilde være vel tjent med, at vi faae en Beskyttelseslov her. Da min Mening er, at selv om man ikke altid kan forfaste Blandinger, er en Blandingsvare altid i og for sig en mislig Vare, og navnlig fordi Smaamanden aldrig kan sikkre sig imod det Omfang, hvori Blandingen ster, og mod den Betydning, Blandinger kunne faae i sanitær og økonomisk Henseende. Det er hævdet mange Steder i Berden og navnlig fra Arbeidersamfundet, at Blandinger skal man undgaa, derfor tror jeg, at det i hvert Fald er fuldstændig berettiget at sige, at hvis vi vilde tage Blandinger, saa maa det være under et saadan Tilshn, at vi kunne sikkre de Bedkommende imod at blive forurettede ved denne Blanding. Derpaa er det Regjeringens Forslag gaar ud. I det Hele taget tror jeg, at det, skjøndt Berden ikke kan omfades paa een Gang, var det Bedste, om man saa vidt som mulig kunde blive fri for Surrogater og kunde holde sig